

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

P8_TA(2018)0266

Okupowane terytoria gruzińskie dziesięć lat po inwazji rosyjskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2018 r.w sprawie okupowanych terytoriów Gruzji 10 lat po rosyjskiej inwazji (2018/2741(RSP))

(2020/C 28/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie w sprawie zawieszenia broni z dnia 12 sierpnia 2008 r., w którym rolę mediatora pełniła UE i które podpisały Gruzja i Federacja Rosyjska, a także porozumienie wykonawcze z dnia 8 września 2008 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2016 r.w sprawie układów o stowarzyszeniu / pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2017 r.w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólne deklaracje ze szczytów Partnerstwa Wschodniego, w szczególności deklarację uzgodnioną w 2017 r. w Brukseli,
 - uwzględniając wspólne komunikaty Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), w szczególności sprawozdanie z wdrażania przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa z dnia 18 maja 2017 r.(JOIN(2017)0018) oraz wspólny dokument roboczy służb z dnia 9 czerwca 2017 r.pt. „Partnerstwo Wschodnie – 20 wyników do 2020 r.: orientacja na kluczowe priorytety i wymierne wyniki” (SWD(2017)0300), a także komunikat z 2016 r. pt. „Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje dotyczące sytuacji we wschodnim sąsiedztwie, a w szczególności zalecenie z dnia 15 listopada 2017 r.dla Rady, Komisji i ESDZ w sprawie Partnerstwa Wschodniego w perspektywie szczytu w listopadzie 2017 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając rozmieszczenie misji obserwacyjnej UE (EUMM) w Gruzji w dniu 15 września 2008 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie z 2009 r., sporządzone przez niezależną międzynarodową misję wyjaśniającą w sprawie konfliktu w Gruzji, kierowaną przez Heidi Tagliawini,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Gruzja obchodzi setną rocznicę powstania pierwszej gruzińskiej republiki demokratycznej, założonej w 1918 r., i słusznie szczeni się swoimi współczesnymi osiągnięciami;
- B. mając na uwadze, że UE zdecydowanie popiera suwerenność i integralność terytorialną Gruzji w jej granicach uznanych przez społeczność międzynarodową;

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 82.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0493.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0440.

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

- C. mając na uwadze, że 10 lat po rosyjskiej agresji wojskowej na Gruzję w sierpniu 2008 r. Federacja Rosyjska nadal bezprawnie okupuje gruzińskie terytoria Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej, naruszając prawo międzynarodowe i oparty na zasadach system międzynarodowy; mając na uwadze, że tzw. traktaty o integracji i sojuszu, podpisane przez Rosję z Abchazją i Osetią Południową w 2014 i 2015 r., były wyraźnym pogwałceniem prawa międzynarodowego, zasad OBWE i międzynarodowych zobowiązań Rosji; mając na uwadze, że Unia Europejska nie uznaje ram tzw. wyborów i referendum, które popierani przez Rosję separatyści przeprowadzili w 2016 i 2017 r. w gruzińskich regionach Abchazji i Osetii Południowej;
- D. mając na uwadze, że UE pozostaje zdecydowanie zaangażowana w poszukiwanie pokojowego rozwiązania konfliktu między Rosją a Gruzją z pełnym poszanowaniem podstawowych norm i zasad prawa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że Rosja nieustannie wzmacnia bezprawną obecność wojskową na okupowanych terytoriach Gruzji, sprowadzając tam nowe oddziały i sprzęt, a także przeprowadzając ćwiczenia wojskowe;
- F. mając na uwadze, że Rosja nadal narusza swoje zobowiązania międzynarodowe i odmawia pełnego wprowadzenia w życie wynegocjowanego przy wsparciu UE porozumienia o zawieszeniu broni z dnia 12 sierpnia 2008 r.;
- G. mając na uwadze, że Rosja nadal izoluje Abchazję i Region Cchinwali / Osetii Południowej od pozostałej części kraju przez zamykanie kolejnych przejść granicznych, tworzenie fizycznych barier wzdłuż granicy administracyjnej i prowadzenie kampanii, której celem jest wykorzenienie gruzińskiej kultury;
- H. mając na uwadze, że w procesie znanym jako „borderyzacja” linia ta jest powoli, ale stale przesuwana w głąb terytorium kontrolowanego przez Tbilisi, a w niektórych miejscach bardzo zbliża się do infrastruktury krytycznej takiej jak autostrady i gazociągi;
- I. mając na uwadze, że setki tysięcy osób wewnętrznie przesiedlonych i uchodźców przymusowo wydalonych z gruzińskich terytoriów Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej w wyniku kilku fal czystek etnicznych nadal pozbawione są podstawowego prawa do bezpiecznego i godnego powrotu do domu;
- J. mając na uwadze, że w okupowanych regionach Gruzji nadal dochodzi do rażących naruszeń praw człowieka, w tym swobody przemieszczania się i pobytu, prawa własności i dostępu do edukacji w rodzimym języku; mając na uwadze, że nadal dochodzi tam do bezprawnego przetrzymywania i porwań;
- K. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jako mocarstwo sprawujące rzeczywistą kontrolę nad gruzińskimi terytoriami Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej ponosi pełną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka i sytuację humanitarną w tym regionie;
- L. mając na uwadze, że rosyjska inwazja z 2008 r. stanowiła pierwszy poważny otwarty atak na porządek europejski; mając na uwadze, że później nastąpiły kolejne, w tym aneksja Krymu i działania wojenne we wschodniej Ukrainie;
- M. mając na uwadze, że Archil Tatunaszwili, Giga Otchozoria i Davit Baszaruli – obywatele Gruzji i osoby wewnętrznie przesiedlone – zostali bezprawnie pozbawieni życia wskutek brutalnych działań prowadzonych przez rosyjskiego okupanta w Suchumi i Cchinwali;
- N. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) wszczął dochodzenie w sprawie zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości rzekomo popełnionych podczas konfliktu;
- O. mając na uwadze, że wspólna wizyta ad hoc wschodnio- i środkowoeuropejskich przywódców – prezydenta Polski Lecha Kaczyńskiego, prezydenta Estonii Toomasa Hendrika Ilvesa, prezydenta Litwy Valdas Adamkusa, premiera Łotwy Ivarsa Godmanisa, prezydenta Ukrainy Wiktora Juszczenki – w Gruzji w dniu 12 sierpnia 2008 r. jest powszechnie postrzegana jako jeden z głównych czynników, które powstrzymały rosyjskie natarcie na Tbilisi, gdy oddziały znajdowały się zaledwie 50 km od gruzińskiej stolicy, i ułatwiły zawarcie zawieszenia broni przy pośrednictwie francuskiej prezydencji Rady UE;

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

- P. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska, gwałcąc wynegocjowane przy wsparciu UE porozumienie o zawieszeniu broni z dnia 12 sierpnia 2008 r., nadal odmawia EUMM dostępu do gruzińskich terytoriów Abchazji i Regionu Cchinwali / Południowej Osetii, co ogranicza zdolność misji do pełnego wykonania swojego mandatu;
1. potwierdza swoje jednoznaczne poparcie dla suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji; uznaje, że zasady zapisane w Karcie Narodów Zjednoczonych, w akcie końcowym z Helsinek z 1975 r. i w przyjętej przez OBWE w 1990 r. karcie paryskiej stanowią podstawę pokoju na kontynencie europejskim;
 2. ponownie stwierdza, że suwerenność, niepodległość i pokojowe rozwiązywanie sporów to kluczowe zasady porządku, na którym opiera się bezpieczeństwo w Europie; podkreśla, że rozwiązanie konfliktów w Gruzji ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia bezpieczeństwa i stabilności całego kontynentu europejskiego; uważa, że konflikty te oraz trwająca okupacja gruzińskich terytoriów stanowią w dalszym ciągu potencjalne zagrożenie dla suwerenności innych krajów europejskich;
 3. domaga się, aby Federacja Rosyjska cofnęła swoją decyzję w sprawie uznania tzw. niepodległości gruzińskich terytoriów Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej; potępia decyzję Wenezueli, Nikaragui, Syrii i Nauru o uznaniu Abchazji i Osetii Południowej oraz wzywa do wycofania tego uznania;
 4. podkreśla konieczność bezwarunkowego wypełnienia przez Federację Rosyjską wszystkich postanowień porozumienia o zawieszeniu broni z dnia 12 sierpnia 2008 r., w szczególności zobowiązania do wycofania wszystkich sił zbrojnych z terytorium Gruzji;
 5. domaga się od Federacji Rosyjskiej, aby zakończyła okupację gruzińskich terytoriów Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej, w pełni respektowała suwerenność i integralność terytorialną Gruzji, a także nienaruszalność jej granic uznanych przez społeczność międzynarodową, oraz aby zaprzestała faktycznej integracji obu regionów z administracją rosyjską;
 6. potwierdza silne zaangażowanie UE na rzecz osiągnięcia pokojowego rozwiązania konfliktu między Rosją a Gruzją przy wykorzystaniu wszystkich dostępnych instrumentów w ramach kompleksowego podejścia, w tym poprzez udział specjalnego przedstawiciela UE ds. Kaukazu Południowego i kryzysu w Gruzji, współprzewodnictwo w międzynarodowych rozmowach genewskich, misję obserwacyjną UE oraz politykę nieuznawania i zaangażowania;
 7. wzywa rząd Gruzji, aby kontynuował współpracę z MTK poprzez ułatwianie dochodzeń prowadzonych przez Urząd Prokuratora MTK oraz dbanie o to, aby Sekretariat MTK mógł w pełni realizować swój mandat w zakresie działań komunikacyjnych i uczestnictwa ofiar;
 8. wzywa Federację Rosyjską do umożliwienia misji obserwacyjnej EUMM dostępu do gruzińskich terytoriów Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej na podstawie jej mandatu; przypomina, że EUMM jest jedynym podmiotem międzynarodowym stale obecnym w terenie, zapewniającym bezstronne informacje na temat sytuacji wzdłuż granicy administracyjnej, i wzywa do przedłużenia mandatu tej misji na okres po dniu 14 grudnia 2018 r.;
 9. wzywa Federację Rosyjską, aby zaprzestała dalszej „borderyzacji” wzdłuż granicy administracyjnej, do czego kraj ten dąży poprzez instalowanie zasieków z drutu kolczastego i innych sztucznych barier; wzywa również, aby położyć kres naruszaniu granic terytorium kontrolowanego przez rząd Gruzji oraz dalszemu rozszerzaniu granicy administracyjnej, wraz z celowym utrudnianiem kontaktów międzyludzkich i izolowaniem ludności obu okupowanych regionów;
 10. potępia celowe niszczenie dziesiątek gruzińskich wiosek i kościołów na okupowanych terytoriach Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej oraz celową próbę usunięcia śladów gruzińskiej kultury i historii na okupowanych terytoriach, a także potępia wrogie, stwarzające podziały inicjatywy, takie jak tzw. referendum z 2017 r. zatwierdzające zmianę nazwy Regionu Cchinwali / Osetii Południowej;
 11. wzywa Federację Rosyjską, aby przestrzegała zasady pokojowego rozwiązywania konfliktów poprzez odwzajemnienie jednostronnego zobowiązania Gruzji do niestosowania siły, co prezydent Gruzji potwierdził w przemówieniu wygłoszonym przed Parlamentem Europejskim w dniu 23 listopada 2010 r.;

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

12. z zadowoleniem przyjmuje nową inicjatywę pokojową rządu Gruzji o nazwie „Krok ku lepszej przyszłości”, mającą na celu poprawę sytuacji humanitarnej i społeczno-ekonomicznej ludności zamieszkującej na gruzińskich terytoriach Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej oraz nawiązywanie kontaktów międzyludzkich i budowę zaufania między podzielonymi społecznościami;
13. przypomina Federacji Rosyjskiej jako okupantowi o jej obowiązkach wobec lokalnej ludności oraz o konieczności zaprzestania łamania praw człowieka, ograniczania swobody przemieszczania się i wyboru miejsca zamieszkania, dyskryminacji ze względów etnicznych oraz naruszania prawa do własności i do edukacji w rodzimym języku na okupowanych terytoriach Gruzji;
14. ponadto apeluje do Federacji Rosyjskiej o położenie kresu bezkarności i przestępstwom o podłożu etnicznym na gruzińskich terytoriach Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej, a także o usunięcie wszelkich przeszkód w zapewnieniu, by sprawcy bezprawnego zabójstwa wewnątrznie przesiedlonych obywateli Gruzji Archila Tatunaszwilego, Gigi Otchozorii i Davita Baszaruliego zostali pociągnięci do odpowiedzialności;
15. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie przez parlament Gruzji sporządzonej przez dwie partie rezolucji, w której ustanawia się czarną listę sprawców i osób odpowiedzialnych za tuszowanie tych naruszeń (lista Otchozorii-Tatunaszwilego), oraz wzywa państwa członkowskie i Radę do wciągnięcia na czarną listę tych, którzy figurują bądź mogą figurować na liście Otchozorii-Tatunaszwilego, oraz nałożenia na nich krajowych i unijnych sankcji;
16. apeluje do Federacji Rosyjskiej, aby zezwoliła na bezpieczny i godny powrót osób wewnątrznie przesiedlonych i uchodźców do swoich domów, a także aby zapewniła międzynarodowym strukturom monitorującym prawa człowieka niezakłócony dostęp do tego regionu;
17. ponownie potępia wywrotową politykę propagandy, dezinformacji i infiltracji mediów społecznościowych mającą na celu osłabienie demokracji i społeczeństwa w Gruzji przez dyskredytowanie instytucji, manipulowanie opinią publiczną, rozpowszechnianie fałszywych relacji, podsycanie napięć społecznych i wzbudzanie ogólnego braku zaufania do mediów; potępia w związku z tym walkę informacyjną prowadzoną przez Rosję z wykorzystaniem kontrolowanych przez państwo mediów do celowego rozsiewania nieprawdziwych wiadomości, aby wpływać na politykę wewnętrzną i osłabiać proces integracji europejskiej;
18. podkreśla, że społeczność międzynarodowa musi przyjąć spójne, skoordynowane, jednolite i zdecydowane stanowisko przeciwko rosyjskiej polityce okupacji i aneksji, gdyż jest to jedyny sposób zapewnienia pokojowego rozwiązania konfliktu w Gruzji i podobnych konfliktów w sąsiedztwie;
19. wzywa instytucje UE, by przyjęły podejście spójne z podejściem Parlamentu Europejskiego i polityką parlamentów narodowych państw członkowskich oraz stosowały jaśniejsze i bardziej precyzyjne słowa, określając rosyjską napaść na Gruzję jako okupację gruzińskich terytoriów Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej przez Federację Rosyjską;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi krajów Partnerstwa Wschodniego oraz rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej.